

Maschinenpistole 28.II

9 mm Pistolet maszynowy Maschinenpistole 28.II

Historia konstrukcji

W okresie między dwoma wojnami światowymi bracia Hans i Hugo Schmeisserowie pracowali w firmie C. G. Haenel w Suhl, gdzie na przełomie lat 20. i 30. XX wieku pracowali nad nową konstrukcją „nowego” pistoletu maszynowego, który mocno wzorował się na MP 18.I. Tak powstał MP 28.II – pierwotne oznaczenie MP 18.IV. Głównymi różnicami w konstrukcji obu broni, było użycie sprężyny powrotnej dużej średnicy nawojowej, które eliminują poważny problem podczas składania swojego poprzednika, przejście na magazynek pudełkowy – dwurzędowy z jedno pozycyjnym wyprowadzeniem, dodanie przetykowego przełącznika rodzaju ognia oraz zastąpienie prostego celownika przerzutowego, nowym ramieniowo-krzywiznowym, nastawnym w zakresie od 100 do nawet 1000 metrów. Oczywiście żadna broń strzelająca nabojami pistoletowymi jest bardzo mało skuteczna na odległościach powyżej 200 metrów. Sama broń była produkowana w wersji na nabój pistoletowy 9 x 19 mm Parabellum, sam peem był też produkowany w odmianach na innego typu naboje pistoletowe:

7,63 x 25 mm Mauser, 7,65 x 22 mm Parabellum czy 9 x 23 mm Largo, a nawet powstało kilka sztuk, które były dostosowane na nabój pistoletowy – amerykański .45 ACPI (11,43 mm). Nowe, zastosowane w broni magazynki były prostsze w konstrukcji i o wiele bardziej niezawodne, a przede wszystkim lżejsze, a ich płaska forma ujawniła noszenie ich w ładownicach. Nowy magazynek bardzo szybko doceniło wojsko i starsze pistolety maszynowe MP 18.I, które znajdowały się na wyposażeniu oddziałów policji oraz w tajnych magazynach wojskowych – były wyposażane w tego typu magazynki, bez potrzeby przekonstruowania gniazda na magazynki ślimakowe. Pistolety maszynowe serii MP 28.II cieszył się nawet dużym powodzeniem komercyjnym. Sama broń była kupowana przez państwa Ameryki Południowej oraz Chin. Sama broń uczestniczyła w takich starciach jak wojna o Gran Chano, podczas wojny domowej na terytorium Hiszpanii (lata 1936-1939), wojnie Japońsko-Chińskiej z lat 1937-1945. Sama broń znajdowała się także na uzbrojeniu hitlerowskich Niemiec przetrwał całą II Wojnę Światową, mimo wyparcia ich z produkcji po 1938 roku przez bardziej nowoczesne i mniej pracochłonne konstrukcje strzeleckie. Broń ta nie znalazła się jednak w większej ilości na wyposażeniu niemieckiej armii, a to z powodu dużej ceny samej broni. Mimo, że niemieckie władze miały dać słowo, że po odrzuceniu obciążeń związanych z Traktatem Wersalskim, odradzające się siły niemieckie pod szyldem Wehrmacht – miała się rozpocząć jego masowa produkcja. Trwały ówczesnie spory, co do konstrukcji i taktycznego użycia broni, w tym pistoletów maszynowych na przyszłą wojnę.

Pacyfikacja Powstania w Getcie Warszawskim

Dlatego nie mogąc rozpocząć produkcji seryjnej broni peemu MP 28.II w Niemczech, rozpoczęto jego produkcję za granicą, w zakładach zbrojeniowych Pieper w Herstal w Belgii. Powstawała tam licencyjna wersja, która była dostosowana do naboju 9 x 23 mm Bayard – oznaczenie belgijskie broni Mitrallette. Szybko stając się przepisowym pistoletem maszynowym belgijskiej oraz holenderskiej armii. Po czerwcu 1940 roku zdobyte egzemplarze broni znalazły się na wyposażeniu przede wszystkim niemieckich sił okupacyjnych.

Opis konstrukcji

Pistolet maszynowy typu MP 28.II jest indywidualną bronią strzelecką samoczynno-samopowtarzalną. Zasada działania broni opiera się o odrzut swobodny zamka. Strzelanie odbywa się z zamka otwartego – ogniem pojedynczym lub seriami. Przełącznik rodzaju ognia w postaci kółka nad językiem spustowym. Zasilanie magazynkowe (magazynki pudełkowe o pojemności 20, 32 oraz 50 naboii., Magazynki pudełkowe dołączane są do gniazda, ulokowanego po lewej stronie broni (od strzelca). Lufa w dodatkowej osłonie metalowej, na części egzemplarzy znajduje się także zainstalowany zaczep na bagnet (zazwyczaj instalowany pod lub z prawej strony osłony lufy – widok od strzelca). Celownik broni składa się z stałej muszki oraz celownika krzywiznowego o nastawach od 100 do 10000 metrów. Pistolet maszynowy MP 28.II można zabezpieczyć tylko przy zamku napiętym.

Żołnierze oddziału Waffen-SS walczącego z oddziałem partyzanckim na terytorium okupowanej Jugosławii

Zastosowana amunicja

1. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08:

- Długość naboju: 29,7 mm
- Długość pocisku: 15,7 mm
- Masa naboju: 10,90 g (łuska stalowa) lub 12,35 g (mosiężna)
- Masa pocisku: 8 g
- Masa ładunku miotającego: 0,36 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)
- Prędkość wylotowa: 310 m/s
- Donośność: praktyczna 50 m
- Pocisk Pistolengeschoß 08 pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem.
- Przebijalność z odległości 25 m wynosi ok. 15 cm drewna sosnowego lub z odległości 15 m ok. 25 cm worek z piaskiem

2. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08 mit Eisenkern:

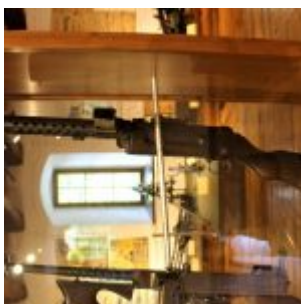
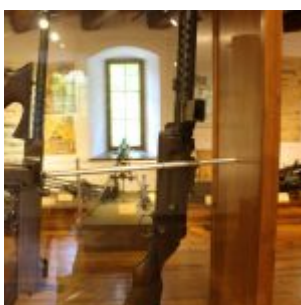
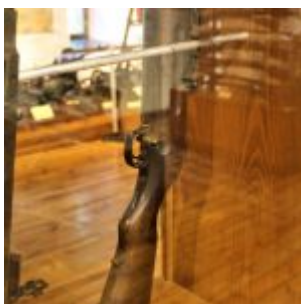
- Długość naboju: 29,7 mm
- Długość pocisku: 15,7 mm
- Masa naboju: 10,79 g
- Masa pocisku: 6,4 g
- Masa ładunku miotającego: 0,38 g Nz.Stb.P. n/A.

(0,8*0,8)

- Prędkość wylotowa: 400 m/s
- Donośność: praktyczna 50 m
- Pocisk Pistolengeschoß 08 m. E. pełnopłaszczowy z rdzeniem z żelaza

3. Szkolna Exerzier-Pistolenpatrone 08:

- Amunicja używana do celów szkoleniowych.

Wrocław, Arsenał – Muzeum Militariów

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Państwo: Republika Weimarska, III Rzesza Niemiecka
- Projektant: Hans i Hugo Schmeisser
- Producent broni: Waffen und Fahrradfabrik C.G. Haenel
- Rodzaj broni: pistolet maszynowy
- Projekt prototypu: rok 1928
- Produkcja seryjna broni: lata 1928-1940
- Kaliber broni: 9 mm (dla niemieckiego odbiorcy)
- Zastosowany nabój: pistoletowy 9 x 19 mm Parabellum (dla niemieckiego odbiorcy)
- Długość broni: 815 mm
- Długość zastosowanej lufy: 200 mm
- Masa broni (niezaładowanej) 4,00-4,10 kg (w zależności od różnych danych)
- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku: 380 m/s
- Szybkostrzelność (teoretyczna): ok. 500 strz./min

- Szybkostrzelność (praktyczna): ok. 200 trz./min.
- Skuteczny zasięg broni: do 200 metrów

Autor: Dawid Kałka

Bibliografia

1. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
2. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski: Indywidualna broń strzelecka II wojny światowej, Warszawa 2010
3. Leszek Erenfeicht, *MP 40: jak to ze 'szmajserem' było*, "Strzał", 9/2005
4. Polskie Narodowe Archiwum Cyfrowe
5. https://pl.wikipedia.org/wiki/Pistolet_maszynowy_MP_28_I